

Život Panny Márie (II): Máriino Narodenie

Pokračovanie cyklu textov o živote Panny Márie. Ich autor, španielsky kňaz José Antonio Loarte, doplnil svoje texty aj o komentáre Magistéria Cirkvi, cirkevných otcov a svätcov. Druhý diel sa sústredí na narodenie Panny Márie.

05.03.2020

Mnoho storočí uplynulo odtedy, čo Boh na začiatku v raji slúbil prvým

rodičom príchod Mesiáša. Nádeje izraelského ľudu, nositeľa Božích zaslúbení, sa stovky rokov upierali na dievča z Dávidovho rodu, ktoré „počne a porodí syna a dá mu meno Emanuel“ (Iz 7, 14), čo znamená *Boh s nami*. Zbožní Izraeliti, generácia za generáciou, očakávali narodenie Matky Mesiáša, *rodičky, ktorá porodi*, ako vysvetľoval Micheáš na základe proroctva Izaiáša (porov. Mich 5, 2).

Po návrate z vyhnanstva v Babylonskom kráľovstve sa v Izraeli očakávanie Mesiáša ešte viac zintenzívnilo. Jedna vlna týchto vzrušených emócií prebehla v krajinе tesne pred kresťanskou érou. Zdá sa, že nejedno starodávne proroctvo ukazuje týmto smerom. Muži i ženy túžobne očakávali príchod toho, na ktorého čakali všetky národy. A jednému z nich, Simeonovi, Duch Svätý vyjavil, že neumrie, kým neuvidí Pánovho Mesiáša (porov. Lk 2, 26). Anna,

vdova pokročilého veku, sa postila a modlila za vykúpenie Izraela. Obom bolo dané veľké privilegium uvidieť a vziať do náručia dieťa Ježiša (porov. Lk 2, 25-38).

Dokonca i v pohanskom svete – ako to potvrdzujú niektoré príbehy zo starovekého Ríma – nechýbali určité znamenia, že sa chystá niečo veľké. Samotný všeobecný rímsky mier, *pax romana*, vyhlásený cisárom Augustom niekolko málo rokov pred narodením Krista, bol znamením, že má prísť na zem skutočné Knieža pokoja. Dozrel čas na prijatie Spasiteľa.

„Ale keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy, narodeného pod zákonom, aby vykúpil tých, čo boli pod zákonom, aby sme dostali adoptívne synovstvo“ (Gal 4, 4-5). Boh si starostlivo vyberá svoju Dcéru, Snúbenicu a Matku. A svätá Panna,

najvznešenejšia Pani, tvor, ktorého Boh najviac miluje, počatá bez poškvrny prvotného hriechu, prišla na našu zem. Narodila sa uprostred hlbokého ticha. Hovorí sa, že v jesennom čase, keď príroda odpočíva. Žiadny z jej súčasníkov si neuvedomil, čo sa stalo. Len nebeskí anjeli to oslavovali.

Z dvoch rodokmeňov Krista, ktoré nachádzame v evanjeliách, je ten, ktorý zaznamenáva svätý Lukáš, pravdepodobne Máriin. Vieme, že bola z urodzeného rodu a pochádzala z Dávidovho potomstva, ako naznačoval prorok, keď hovoril o Mesiášovi: „z pňa Jesseho vypučí ratolest a z jeho koreňov výhonok vykvitne“ (Iz 11, 1). To isté potvrdzuje svätý Pavol, keď v liste Rimanom píše o Ježišovi Kristovi: „ktorý podľa tela pochádza z Dávidovho rodu“ (Rim 1, 3).

Apokryf z druhého storočia, známy ako *Jakubovo protoevanjelium*, nám odovzdal mená jej rodičov, Joachima a Anny, ktorých cirkev zaviedla do liturgického kalendára. Rôzne tradície situujú miesto narodenia Márie do Galiley alebo pravdepodobnejšie do sväteho mesta Jeruzalema, kde bola nájdená zrúcanina byzantskej baziliky z piateho storočia, ktorá bola postavená na takzvanom *dome svätej Anny*, blízko rybníka Betsaida. Nie bezdôvodne vkladá liturgia do úst Márie vety Starého zákona: „Tak som sa trvale usadila na Sione a na posvätnom mieste mám svoje spočinutie, lebo v Jeruzaleme mám vládnutť“ (Sir 24,15).

Pred narodením Márie prebývala zem v tme, zahalená do temnoty hriechu. Jej narodením zasvitla zemi spásy, ako predzvest začínajúceho dňa. Tak to vyznáva cirkev na sviatok narodenia Panny Márie v

modlitbe ranných chvál: „Tvoje narodenie, Panna, Božia Rodička, zvestovalo radosť celému svetu, lebo z teba vyšlo slnko spravodlivosti, Kristus, náš Boh.“

Svet si to však nevšimol. Zem spala.

José Antonio Loarte

Hlas Magistéria

Sväte písmo Starého i Nového zákona a posvätná Tradícia dávajú čoraz zreteľnejšie najavo úlohu matky Spasiteľa v diele spásy a čoraz väčšimi nám ju približujú. Knihy Starého zákona nám opisujú dejiny spásy, v ktorých sa postupne pripravuje Kristov príchod na svet. A tieto prvotné dokumenty, keď sa čítajú v Cirkvi a chápu sa vo svetle ďalšieho a úplného Zjavenia, pozvoľna čoraz

očividnejšie ukazujú postavu ženy, matky Vykupiteľa.

V tomto svetle sa ona prorocky naznačuje už v príslube o víťazstve nad hadom, danom našim prarodičom po páde do hriechu (porov. Gn 3, 15). Takisto ona je tá panna, ktorá počne a porodí syna, ktorého meno bude Emanuel (porov. Iz 7, 14; porov. Mich 5, 2-3; Mt 1, 22-23).

Ona vyniká medzi poníženými a chudobnými Pána, ktorí od neho s dôverou očakávajú a prijímajú spásu. Ňou, vznešenou dcérou Siona, sa konečne po dlhom očakávaní prisľúbenia napĺňa čas a nastoluje sa nový poriadok spásy, keď Boží Syn vzal od nej na seba ľudskú prirodzenosť, aby tajomstvami svojho tela oslobovil človeka od hriechu.

II. Vatikánsky koncil, Lumen Gentium, č. 55

José Antonio Loarte

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/zivot-
panny-marie-ii-mariino-narodenie/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/zivot-panny-marie-ii-mariino-narodenie/)
(09.08.2025)